'इदं'(२०)क्षीरं 'यत्पृ'(२१)दध्ययं (*२२) वेदं निदधाति हि ॥
'अयं'(२३) सर्व्वहविस्सर्शो 'योन'(२४) ऐन्द्राग्नमर्शनम्।
'अग्ने'(२५)ऽग्निं मार्ष्टि 'रोपा'(?+२६)ग्नीध्रभागमपसारयत् ॥
'मनो' (२७)ऽद्भिर्मार्ज्जयेद् 'यन्ते'(२८) समिद्धाग्न्यभिमन्त्रणम्।
'अग्ने'(२९)ऽग्निं मार्ष्टि'वेदिम्'(३०) तु जपेत् संमार्गकाहुतिं ॥
'दिवः'(३१) प्रस्तरसंहारं 'यज्ञ'(३२) तं शंयुवाककं।
'त्रिम्'(३३) तण्डुलक्षालनन्तु निनयेदुत्करे ह्युलू(‡ ३४) ॥
पिष्टलेपाहुतिश्चोद्यन् (‖३५-४०) आदित्यमुपतिष्ठते।
'यो नः'(४१) पूर्व्वाग्न्युपस्थानमुपवेषं त्यजेद् 'अप'(४२) ॥

इति षष्ठोऽनुवाकः।

अथ सप्तमोऽनुवाकः।

(१) चतुर्थपञ्चमषष्ठेष्वनुवाकेषु दर्शपूर्णमासेष्टिशेषा मन्त्रा उक्ताः। तेषु मन्त्रेषु याजमानत्वादिविभागः कल्पसूत्रादवगन्तव्यः। उत्तरेष्वनुवाकेषु सोमाङ्गभूता मन्त्रा उच्यन्ते। तत्रास्मिन्ननुवाके दीक्षाङ्गमन्त्राः। आदौ तावदेव यजनार्थं देवतोपस्थानमुच्यते। यदुक्तं सूत्रकारेण, 'अपि वा न देव यजनया चेद्देवता एवोपतिष्ठेतेति'। तत्रोपस्थाने मन्त्रमाह।

---

* 'अयं' इति प्रतीकम्।
† 'उप' इति प्रतीकम्।
‡ 'उलू' इति प्रतीकम्।
‖ 'उद्यन्' इति प्रतीकम्।